

מ"ת 55586/07/14 - מדינת ישראל נגד מ ע

06 אוגוסט 2014

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 55586-07-14 מדינת ישראל נ' ע
מ"ת 55569-07-14

בפני כב' השופטת שרה חביב
המבקשת:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ מתמחה אפרת ממן
נגד
המשיב:
מ ע
ע"י ב"כ עו"ד ורד אברהם

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

החלטה תינתן לאחר הפסקה.

ניתנה והודעה היום י' אב תשע"ד, 06/08/2014 במעמד הנוכחים.

שרה חביב, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, על רקע כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה חבלנית של שלושת בנותיו הקטינות במועדים שאינם ידועים במדויק.

ב"כ המשיב טוענת כי אין ראיות לכאורה בכדי לבסס את הראיות המיוחסות למשיב, לחילופין מדובר בראיות חלשות עד

עמוד 1

כי יש מקום להורות על שחרורו בתנאים של ערבות עצמית. ב"כ המשיב טוענת כי הקטינות נמצאות במסגרת אשר איננה ידועה למשיב ומאחר ומדובר בתושב שטחים יש לקבוע תנאים להבטחת התייצבותו בלבד. המשיב איננו מסוגל להציע, על אף ניסיונות שונים, ערב כלשהו, אף לא להבטחת התייצבותו. ב"כ המשיב הפנתה לעובדה כי מחקירת הילדים לא ניתן לדלות ממצאי מהימנות אשר יבססו את האישום המיוחס למשיב, כי אמן של הקטינות לוקה בנפשה ועל כן ספק אם עדותה מהימנה וכן על העובדה כי האם ביקשה לנטוש את הבנות במעון לנשים מוכות. עוד הפנתה לעובדה כי אין כל דו"ח או חוות דעת המצביעים על כך כי החבלות שנמצאו על הקטינות הן כתוצאה ממוכות. מדובר בבנות עם בעיות בהתנהגות אשר הכו אחת מבעלי התפקידים במקלט לנשים מוכות.

באשר לעילת המעצר, מצביעה ב"כ המשיב על העובדה שהמשיב איננו יודע היכן הבנות ואין עילת מעצר כללית אלא נקודתית כלפי הבנות עצמן.

ב"כ המבקשת מאידך טענה כי יש ראיות לכאורה, הפנתה לתיק החקירה, טענה כי עילת המעצר היא עילה סטטוטורית ובתוספת העובדה כי מדובר במי שהוא תושב שטחים שאין לו היתר שהייה בישראל, קיים חשש גם כי לא יתייצב לדיונים בעניינו. לאור כלל האמור ובהעדר כל ערב המוכן להורות על תנאי שחרורו לש המשיב, ביקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

עיינתי בתיק החקירה, ממנו עולות די והותר ראיות אשר עולות כדי ראיות לכאורה בעניינו של המשיב. פרט לחקירה הילדים אשר יש ממש בטענה כי לא ניתן ליתן לה משקל, קיימת עדות האם אשר מתארת מנהג להכות את הבנות בהזדמנויות שונות. המדובר בעדות סדורה אשר על פניה אין מקום לפקפק בה, בוודאי לא בהליך דנן, אך אף אם אקבל את הטענה כי מדובר בעדה אשר תתברר כעדה בעייתית, הרי שישנן די והותר ראיות אחרות. בתה של האם מקשר קודם-נ.ב. ילידת 1999, כמעט בת 15, מתארת כיצד הכה המשיב את הבנות נגד עיניה, גם באמצעות מקל, כתוצאה נגרמו לבנות סימנים אדומים בגוף. כך גם סבתן של הבנות יודעת לתאר אירוע, במהלכו הכה המשיב את אחת הבנות עם סנדל בכתפה משום שקמה ממיטתה לאחר שהורה לה לישון.

לאלה יש להוסיף את העובדה כי מדובר בבנות אשר נמצאות במצוקה רגשית, עניין אשר יכול לחזק את הטענה כי הבנות סובלות מאלימות וכן יש לציין את סימני החבלה על הילדה מ', אשר מופיעים במקומות אשר אינם שגרתיים לסימני חבלה שנגרמים לילדים כתוצאה ממשחקי ילדות, בין היתר במותן האחורית ובין השכמות. לאור כלל האמור, סבורתני כי קיימות ראיות לכאורה אשר די בהן בשלב זה כנגד המשיב.

עילת המעצר הינה עילה סטטוטורית של מסוכנות, ובעניינו של המשיב קמה גם עילת מעצר של חשש להימלטות, מאחר ומדובר בתושב שטחים.

בנסיבות העניין ולמעלה מן הצורך אציין כי לאור העובדה כי המבקשת הסכימה לשחרורו של המשיב בתנאים אך התעקשה על המצאת ערבויות שאינן מכבידות וב"כ המשיב הודיעה כי אין כל ערב שיכול להתייצב בעניינו של המשיב נכון להיום, בנסיבות אלה לא ניתן לשחררו בתנאים של הרחקה בלבד אשר יבטיחו התייצבותו לדיונים או יפיגו את החשש כי ינסה להימלט מהדין לשטחי הרשות.

לאור כלל האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

זכות ערר כחוק.

**ניתנה והודעה היום י' אב תשע"ד,
06/08/2014 במעמד הנוכחים.
שרה חביב, שופטת**